

**Επί τέλους Εκλογές στο Σύλλογο ΜΜΜΜ
στις 12 Φεβρουαρίου του 2012**

Αν σήμερα μιλούσε κάποιος για συμμετοχή του κλάδου μεταλλευτικής – μεταλλουργίας σε ποσοστό περίπου **14%** στο ΑΕΠ της χώρας, θα πιστεύαμε σίγουρα ότι αυτά αφορούν κάποια άλλη χώρα. Κι όμως, αυτά συνέβαιναν στην Ελλάδα πριν περίπου 25 χρόνια, δηλαδή στα μέσα της δεκαετίας του '80 ! Ακολούθησε αυτό που ονομάζουμε παγκοσμιοποίηση με βασικότερη συνέπεια το «σπάσιμο» του περιοδικού κύκλου των αυξήσεων και μειώσεων των τιμών μεταλλευμάτων και ορυκτών, ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτησή τους. Έτσι διάφορες αναπτυσσόμενες χώρες με ανύπαρκτα κόστη περιβάλλοντος, ενέργειας, υγείας και ασφάλειας κλπ διέθεταν ορυκτές πρώτες ύλες σε υπερβολικά χαμηλές τιμές με αρνητικότερες επιπτώσεις για την ευρωπαϊκή αλλά και την ελληνική μεταλλευτική βιομηχανία, η οποία -σε ορισμένους τομείς- εμφάνισε μεγάλη κάμψη (πχ. βωξίτης, μαγνησία κλπ) και σε άλλους (πχ. χρωμίτης, αμιάντος) οι αντίστοιχες επιχειρήσεις χρεωκόπησαν. Παράλληλα, αρκετά projects, που υπό προϋποθέσεις θα μπορούσαν να έχουν θετικά αποτελέσματα (χαρακτηριστική περίπτωση η μονάδα σιδηροχρωμίου στο Βόλο) έπαψαν να υφίστανται ουσιαστικά εν τη γενέσει τους.

Τη δεκαετία του '80 και το πρώτο μισό της δεκαετίας του '90 συνέβη στη χώρα μας αυτό που ονομάζουμε «αποβιομηχάνιση», την οποία βιώνουμε σήμερα με τόσο σκληρό τρόπο. Περισσότερο βέβαια χτυπήθηκε η Βαριά Βιομηχανία του κλάδου μας, τόσο στον πρωτογενή τομέα και κυρίως της Μεταλλείας (σ' ολιγότερο βαθμό της Λατομίας) όσο και στο δευτερογενή της Μεταλλουργίας (σιδήρου, άλλων μετάλλων). Έτσι εξαφανίσθηκαν άλλοτε κραταιά συγκροτήματα, όπως του «Σκαλιστήρη», «Βωξιτών Μπαρλου», «Αμιάντου Βαρείου Ελλάδος», «Μεταλλείων Αργυροπούλου» κ.λπ. Επιπρόσθετα έλαβε χώρα η διάλυση θεσμικών φορέων, που συνέβαλαν στην ανάπτυξη διαφόρων δραστηριοτήτων του Κλάδου όπως η ΕΤΒΑ, η ΕΛΕΒΜΕ, η ΓΕΜΕΕ, κ.λπ. Η τελική συνέπεια όλων αυτών των γεγονότων ήταν η κατακόρυφη πτώση της συμμετοχής του Κλάδου (Μεταλλείας, Λατομείας, Μεταλλουργίας) στο, που από το 14 % στα μέσα της δεκαετίας του '80 φθάνει μετά βίας σήμερα το 3,5%. Σημειωτέον ότι τη μεγαλύτερη συμβολή στο ποσοστό αυτό της συμμετοχής στο ΑΕΠ, οφείλεται στην εκμετάλλευση του λιγνίτη από τη ΔΕΗ. Αλλά και για το λιγνίτη, μετά την ανάγκη να καταναλωθεί το εισαγόμενο

φυσικό αέριο, (με ρήτρα " take or pay") που υποχρεούται να χρησιμοποιεί η ΔΕΗ για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, έχει παρατηρηθεί σημαντική μείωση στην εκμετάλλευσή του. Υπενθυμίζεται ότι στο «καλάθι καυσίμων» της ηλεκτροπαραγωγής ο Λιγνίτης συμμετέχει σήμερα κατά 45 % περίπου ενώ στη δεκαετία του '80 το ποσοστό συμμετοχής του είχε προσεγγίσει το 80 %.

Αυτονόητο αποτέλεσμα αυτής της ραγδαίας επιδείνωσης των πραγμάτων της δραστηριότητας του κλάδου μας κατά τα τελευταία 15 - 20 χρόνια ήταν οι Μεταλλειολόγοι - Μεταλλουργοί Μηχανικοί κ' Μηχ.Ο.Π να υφίστανται αντίστοιχες αρνητικές συνέπειες στο επίπεδο της απασχόλησης. Έτσι άλλοι αλλάζουν επάγγελμα (ετεροαπασχόληση) σε ποσοστό που ξεπερνά το αντίστοιχο κάθε άλλου κλάδου μηχανικών και φθάνει περίπου στο 1/3 των διπλωματούχων ΜΜΜ και Μηχ.Ο.Π., άλλοι μένουν άνεργοι για μεγάλο χρονικό διάστημα σε αναλογία 1 στους 7 !!. Πολλοί εξάλλου αναγκάζονται να αλλάξουν κατεύθυνση και σπουδές μετά τη λήψη του διπλώματός τους και τελευταία αρκετοί μεταναστεύουν προς αναζήτηση καλύτερης τύχης. Το χειρότερο είναι ότι εδώ και αρκετά χρόνια η Πολιτεία στην πραγματικότητα ενεργεί σαν να μην δεν υπάρχει Ορυκτός Πλούτος (όπως και Μεταλλουργική Βιομηχανία) στη χώρα, δεν έχει εθνική μεταλλευτική πολιτική και σχεδιασμό, με συνέπεια να διαπιστώνονται συνεχώς θεσμικά εμπόδια στην ανάπτυξή του. Χαρακτηριστικό (αλλά όχι μοναδικό) παράδειγμα η διάλυση της ΔΕΠ ΕΚΥ, που είχε ως συνέπεια οι έρευνες υδρογονανθράκων να έχουν βαλτώσει εδώ και δεκαπέντε περίπου χρόνια. Η πρόσφατη κινητικότητα προς το τομέα αυτό με όλα τα θετικά δεδομένα που προκύπτουν για τα κοιτάσματα νοτίως της Κρήτης (κοίτασμα Ηροδότου κλπ) είναι αποτέλεσμα των ενθαρρυντικών σχετικών δεδομένων στην Αν. Μεσόγειο (Κύπρος οικόπεδο 12), διεθνών συγκυριών (κοιτάσματα υδρογονανθράκων από το Ισραήλ) αλλά και της προσπάθειας ορισμένων μέσων μαζικής ενημέρωσης / δημοσιογράφων που τελικά αναγκάζουν το σύστημα "να ενεργοποιηθεί". Άλλα χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι μεγάλες καθυστερήσεις στις περιβαλλοντικές και άλλες αδειοδοτήσεις στις μεταλλευτικές / λατομικές επιχειρήσεις, ενώ τους τελευταίους μήνες βιώνουμε την προσπάθεια απαξίωσης και διάλυσης ενός ιστορικού φορέα του κλάδου μας, του ΙΓΜΕ.

Ακόμη η συντονισμένη επίσπευση από τις υπηρεσίες του Κράτους της ουσιαστικής διευκόλυνσης της εκτέλεσης των δραστηριοτήτων του κλάδου (π.χ. επίσπευση εκκρεμώσεων αδειοδοτήσεων, αποδέσμευση και οριστική έγκριση μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ευελιξία στη χορήγηση αδειών λειτουργίας σε μονάδες του κλάδου) αποτελούν πάγια αιτήματα της επιστημονικής μας κοινότητας επικαιροποίηση του θεσμικού πλαισίου και ο εκσυγχρονισμός των ισχυουσών

πάσης φύσης σχετικών διατάξεων και κανονισμών θα συμβάλλει τα μέγιστα στη δραστηριοποίηση του κλάδου και στην πλήρη αποδοχή της προσφοράς του από τις τοπικές κοινωνίες. .

Οπωσδήποτε οι δραστηριότητες του Κλάδου επιφέρουν τις όποιες δυσμενείς συνέπειες στο Περιβάλλον αλλά η αντιμετώπιση των πραγμάτων κατά ισόρροπο τρόπο (βάσει των σχετικώς ισχυουσών προδιαγραφών και των παγκοσμίως αποδεκτών αντιστοιχών δεδομένων) θα μπορούσε και το Περιβάλλον να προστατεύεται και οι σχετικές επενδύσεις να πραγματοποιούνται (χαρακτηριστική είναι η περίπτωση η σχετική με το Χρυσό στη Βόρειο Ελλάδα).

Στη δυσμενή αυτή συγκυρία των πραγμάτων οι σπουδές των ΜΜΜ και Μηχ. Ο.Π και. ατυχώς στη ουσία εξακολουθούν να ακολουθούν την πεπατημένη των προ μία γενεά πραγμάτων, με ελάχιστες έως τυπικού περιεχομένου περιθωριακές διαφοροποιήσεις. Ουδεμία σύνδεση αυτών με τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας της χώρας. Εδώ δε θα πρέπει να αναφερθεί και το γεγονός της ανορθολογικής εισαγωγής μεγάλου σχετικώς αριθμού σπουδαστών τόσο στη Σχολή ΜΜΜ του ΕΜΠ όσο και αυτής των στη Κρήτη, με επιχείρημα ότι θα πρέπει να δίδεται η δυνατότητα η Παιδεία των Ελληνοπαίδων να δίδεται από οποιοδήποτε τομέα ώστε η μόρφωσή τους να είναι απρόσκοπτη προς πάσα κατεύθυνση (θεωρητική, τεχνολογική, κ.λπ.).Και αυτό ασχέτως του γεγονότος ότι για γενική μόρφωση καταλληλότερες θα μπορούσε να είναι χρησιμότερες άλλες σχολές (κοινωνιολογικού, φιλολογικού, ψυχολογικού, κ.άλ. αντικειμένου).

Μέσα σ' αυτό το αρνητικό κλίμα και με καθυστέρηση πάνω από ενάμιση χρόνο ο Σύλλογός μας επί τέλους οδηγείται σε **ΕΚΛΟΓΕΣ**. Στην δημοκρατική δηλ διαδικασία, την ζωγόνο και αναγεννητική για κάθε δημοκρατικά ευνομούμενη επαγγελματική, κλαδική, και κοινωνική ομάδα. Η ΠΑΣΚ κατέρχεται στις εκλογές με απόλυτη επίγνωση της δύσκολης πραγματικότητας. Κατεβαίνει στις εκλογές με βασικό στόχο να συμβάλλουμε ώστε να συνεχίσει ο Σύλλογος να υπάρχει. Κεντρικός στόχος μας είναι να βελτιώσει ο κλάδος μας τη θέση του. Για το σκοπό αυτό θα απευθυνθούμε σε κάθε θεσμικά αρμόδιο φορέα για να διεκδικήσουμε τη βελτίωση των δεδομένων που συνθλίβουν σήμερα τον Μηχανικό Μεταλλείων - Μεταλλουργό Μηχανικό και Μηχανικό Ορυκτών Πόρων

Θα αγωνιστούμε για:

- Τη μεγιστοποίηση της αξιοποίησης του ΟΡΥΚΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ της χώρας μας, στη βάση της ορθολογικής παραγωγικής εκμετάλλευσης, της προστασίας

του περιβάλλοντος, της περιφερειακής ανάπτυξης, της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας και της ανάπτυξης των εξαγωγών,

- Την μεγιστοποίηση της παρεμβατικής δυνατότητας του Συλλόγου, για να πάρουμε αυτά που μας ανήκουν σε επίπεδο επαγγελματικών δικαιωμάτων και προοπτικών,
- Την αλληλεγγύη μεταξύ των μελών του Συλλόγου σε επαγγελματικό επίπεδο με την ουσιαστική λειτουργία Γραφείου Εύρεσης Εργασίας στο πλαίσιο του Συλλόγου,
- Την προσαρμογή των προγραμμάτων σπουδών των Σχολων ΜΜΜ ΕΜΠ και Πολυτεχνείου Κρήτης στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας. Ο στόχος πρέπει να είναι η ουσιαστικοποίηση των σπουδών παράλληλα με την διεύρυνση του επαγγελματικού αντικειμένου των αποφοίτων τους,
- Τη μαζικοποίηση του Συλλόγου, την προσέγγιση των συναδέλφων για να συμμετάσχουν στη δραστηριότητα του Συλλόγου και τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μελών του. Προς την κατεύθυνση αυτή, πιστεύουμε ότι η πρόσφατα ανανεωθείσα Ιστοσελίδα του Συλλόγου πολλά θα μπορέσει να προσφέρει. Τέλος το άνοιγμα των αιθουσών του Συλλόγου για να λειτουργήσουν αυτές συνεχώς ως μόνιμο εντευκτήριο των συναδέλφων θα βοηθήσει προς την κατεύθυνση αυτή.

Πίστη μας είναι ότι οι εκλογές της 12^{ης} Φεβρουαρίου 2012. θα αποτελέσουν σημείο καμπής για το Σύλλογό μας αφού οι Συνάδελφοι Μεταλλειολόγοι – Μεταλλουργοί Μηχανικοί, ΜηχΟΠ συναισθανόμενοι την κρισιμότητα το στιγμών αφ' ενός μεν θα προσέλθουν μαζικά στην κάλπη και αφ' ετέρου με την ψήφο τους θα δώσουν λύση προοπτικής και θετικής πορείας για το μέλλον του του Συλλόγου.